

ή επικουρικώς:

- να διαπιστώσει ότι οι εναγόμενοι υπέχουν εξωσυμβατική ευθύνη και να καθορίσει την ακολουθητέα διαδικασία για τον προσδιορισμό του ύψους της πραγματικής ζημίας που υπέστησαν οι ενάγοντες και η οποία πρέπει να αποκατασταθεί·

και, εν πάση περιπτώσει:

- να καταδικάσει τους εναγομένους στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής τους οι ενάγοντες προβάλλουν δύο ισχυρισμούς οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-147/18, APG Intercon κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ.

Προσφυγή-αγωγή της 27ης Μαρτίου 2018 — Briois κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-214/18)

(2018/C 211/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Γαλλία) (εκπρόσωπος: F. Wagner, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 2018 επί της αιτήσεως άρσεως της ασυλίας του Steeve Briois, αριθ. 2017/2221(IMM), και με την οποία εγκρίθηκε η έκθεση της επιτροπής νομικών θεμάτων αριθ. A8-0011/2018·
- να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να καταβάλει στον Steeve Brios ποσό 35 000 ευρώ σε ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη·
- να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να καταβάλει στον Steeve Brios ποσό 5 000 ευρώ σε απόδοση των δυναμένων να αναζητηθούν εξόδων·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 8 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: πρωτόκολλο), καθόσον η δήλωση του S. Briois, λόγω της οποίας ασκήθηκε ποινική δίωξη εντός του κράτους μέλους καταγωγής του, αποτελούσε έκφραση γνώμης κατά την άσκηση των κοινοβουλευτικών καθηκόντων του, κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 9 του πρωτοκόλλου, καθόσον το Κοινοβούλιο παρέβη τόσο το γράμμα όσο και το πνεύμα της διατάξεως αυτής εκδίδοντας την απόφαση περί άρσεως της ασυλίας του S. Briois, στοιχείο που συνεπάγεται την ακυρότητα της αποφάσεως αυτής.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της χρηστής διοικήσεως.

Πρώτον, ο προσφεύγων-ενάγων φρονεί ότι το Κοινοβούλιο παραβίασε την αρχή της ισότητας, όσον αφορά τη μεταχείριση της οποίας έτυχε αυτός σε σχέση με βουλευτές ευρισκόμενους σε κατάσταση αν όχι πανομοιότυπη, τουλάχιστον παρεμφερή, και, κατά συνέπεια, παραβίασε και την αρχή της χρηστής διοικήσεως, βάσει της οποίας το αρμόδιο θεσμικό όργανο υπέχει υποχρέωση να εξετάζει με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα στοιχεία της προκειμένης περιπτώσεως.

Δεύτερον, ο προσφεύγων-ενάγων φρονεί ότι, βάσει δέσμης ενδείξεων, μπορεί να συναχθεί η ύπαρξη πρόδηλης περιπτώσεως *fumus persecutionis* εις βάρος του.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας καθόσον τα δικαιώματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος και η τήρηση της αρχής της εκατέρωθεν ακρόασεως δεν διασφαλίστηκαν επαρκώς με την ακρόασή του ενώπιον της επιτροπής νομικών θεμάτων. Ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει, επομένως, ότι η μη κλήση του ενώπιον της Ολομελείας του Κοινοβουλίου, προκειμένου αυτός να διατυπώσει τις απόψεις του επί της άρσεως της ασυλίας, αντιβαίνει όχι μόνον στις γενικές αρχές του δικαίου, αλλά και στην κοινή λογική, καθώς και στην πλειονότητα των κοινοβουλευτικών εθίμων.

Προσφυγή-αγωγή της 27ης Μαρτίου 2018 — QB κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-215/18)

(2018/C 211/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: QB (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

ως εκ τούτου,

— να ακυρώσει την έκθεση αξιολογήσεως για την περίοδο του έτους 2016 και την απόφαση της 23ης Μαΐου 2017, η οποία κοινοποιήθηκε στις 28 Ιουνίου 2017 και με την οποία δεν αναγνωρίστηκε το δικαίωμα μισθολογικής αυξήσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας·

— εφόσον απαιτείται, να ακυρώσει την εκδοθείσα τον Σεπτέμβριο του 2017 απόφαση και τη σιωπηρή απορριπτική απόφαση με τις οποίες απορρίφθηκαν, αντιστοίχως, η διοικητική προσφυγή και η διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας-ενάγουσας·

— να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη σε ικανοποίηση της ηθικής βλάβης την οποία υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα και η οποία υπολογίζεται, κατά δίκαιη και εύλογη κρίση, στα 15 000 ευρώ·

— να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει έξι λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση των οδηγιών περί βαθμολογήσεως και διαδικασίας της Annual Salary and Bonus Review (ετήσιας αναθεώρησης των μισθών και των πριμ — ASBR), από παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και από παράβαση του καθήκοντος μέριμνας εκ μέρους της καθής-εναγομένης κατά την κατάρτιση της εκθέσεως αξιολογήσεως για την περίοδο του έτους 2016 (στο εξής: επίμαχη έκθεση αξιολογήσεως). Η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει, ειδικότερα, τις ακόλουθες αιτιάσεις:

— η επίμαχη έκθεση αξιολογήσεως έχει συνταχθεί από έναν υπάλληλο της DG-H και όχι από τους αξιολογητές·